

Olofsson Placid OSB ÚtraValó

mű a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár (PPEK)
– a magyarnyelvű kereszteny irodalom tárháza – állományában.

Bővebb felvilágosításért és a könyvtárral kapcsolatos legfrissebb hírekért
látogassa meg a <http://www.ppek.hu> internetes címet.

Impresszum

Olofsson Placid OSB

ÚtraValó

A Példabeszéd című kötet és e kiadvány közreadását a Ciszterci Szent Imre templom közössége – elsősorban a vasárnap, 8 órai szentmise hívei – tette lehetővé, a testvérek szeretetének megindító jeleként.

Placid atya a kereszt és az öröm útjára való gondolataival szeretné megköszönni s viszonozni minden adományozó kedvességét.

Készítették:

P. Tóth Zsolt Ipoly O. Cist.,

Virághalmy Judit,

Csányi Tamás

Az adományozók névsora a kötet végén található.

kép: Gresz István

kottagrafika: Rauscher Mária

A könyv elektronikus változata

Ez a publikáció az azonos című könyv elektronikus változata. A könyv 2006-ban jelent meg a Budapesti Ciszterci Szent Imre templom közössége kiadásában az ISBN 978-963-87439-1-6 azonosítóval. Az elektronikus változat a szerző engedélyével készült. A könyvet lekipásztori célokra a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár szabályai szerint lehet használni. minden más jog a szerzőé.

Tartalomjegyzék

Impresszum	2
Tartalomjegyzék	3
1. Keresztút	4
Bevezető imádság	4
1. állomás: Pilátus halálra ítéli Jézust	4
2. állomás: Jézus vállára veszi a keresztet	4
3. állomás: Jézus először esik el a kereszttel	5
4. állomás: Jézus találkozik Édesanyjával	6
5. állomás: Cirenei Simon segít Jézusnak a keresztet hordozni	6
6. állomás: Veronika kendőt nyújt Jézusnak	7
7. állomás: Jézus másodszor esik el a kereszttel	7
8. állomás: Jézus vigasztalja a siránkozó asszonyokat	8
9. állomás: Jézus harmadszor esik el a kereszт súlya alatt	8
10. állomás: Jézust megfosztják ruháitól	9
11. állomás: Jézust a keresztre szegézik	9
12. állomás: Jézus meghal a kereszten	10
13. állomás: Jézus testét leveszik a keresztről	11
14. állomás: Jézus holttestét sírba teszik	11
Befejező imádság	12
2. Keresztút	13
1. állomás: Jézus dicsőségesen feltámad a halálból	13
2. állomás: A tanítványok üresen találják Jézus sírját	14
3. állomás: A föltámadt Krisztus megjelenik Magdolnának	14
4. állomás: A föltámadt Krisztus az emmauszi úton	15
5. állomás: A föltámadt Krisztus megtöri a kenyeret	16
6. állomás: A föltámadt Jézus megjelenik az apostoloknak	16
7. állomás: Jézus Krisztus hatalmat ad a bűnök megbocsátására	17
8. állomás: A föltámadt Krisztus megerősíti hitében Tamás apostolt	17
9. állomás: A föltámadt Krisztus megjelenik a Genezáreti tónál	18
10. állomás: A föltámadt Krisztus átadja Péternek a hatalmat	19
11. állomás: A föltámadt Krisztus elküldi apostolait a világba	19
12. állomás: A föltámadt Krisztus mennybemenetele	20
13. állomás: A föltámadt Krisztus megígéri a Szentlélekkel	20
14. állomás: A föltámadt Krisztus elküldi a Szentlélekkel	21
Könyörgés	22
A közösség ereje (az adományozók névsora)	23

1. Keresztút

Bevezető imádság

Mennyei Atyánk! Irgalmas szereteteddel meg akartál menteni bennünket, embereket. Ezért küldted a földre Szent Fiadat, Jézus Krisztust! Az ő keresztáldozata volt az emberiség megváltásának záróaktusa. Most keserves keresztútjára akarunk emlékezni, hogy erőt merítsünk saját életünk keresztjének hordozásához.

Légy velünk, ezen a keresztúti ájtatosságon! Ámen!

1. állomás:

Pilátus halálra ítéli Jézust

(előimádkozó):

Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.

(válasz):

Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

„A nép erős kiáltozással követelte, hogy feszíték keresztre. Pilátus erre úgy döntött, hogy kiszolgáltatja Jézust akaratuknak.”

Lk 23,23-25

Bevezetés

Pilátus nem látta bűnösnek Jézust. Meg is akarta menteni, próbálkozott, de gyáva volt a nép vezetőivel szemben. Ezért hozta meg végül a borzalmas ítéletet: feszíték keresztre Jézust.

Személyes gondolatok

Amikor engem a szovjet hadbíróság elítélt, megvallom őszintén, nem gondoltam Jézus ítéletére. A három hónapos kihallgatás vádjai és rágalmai annyira fásulttá tettek, hogy alig hallottam, amikor lefordították az ítéletet. A vád egyik pontját (a háború alatt antibolsevista propagandát üztem) elismertem, de a többi ellen tiltakoztam. Ez azonban nem számított semmit. Egészen biztosan Jézusnak akkoriban készisége adott erőt, hogy valahogy elfogadtam a teljesen bizonytalan jövőt! Bocsád meg Jézusom gyengeségemet!

Adj erőt mindenkinak, különösen azoknak, akiket vádolnak, elítélnek vagy rágalmaznak!

2. állomás:

Jézus vállára veszi a keresztet

Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.

Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

„Azután, hogy így kigúnyolták, levették róla a bíbort és a saját ruháját adták rá. Ezután kivezették, hogy keresztre feszítsék.”

Mk 15,20

Bevezetés

Jézus határozottan vette vállára a keresztet a szörnyű éjszaka és a megostorozás után. Ez emberileg nagyon keserves lehetett. De erőt adott neki az a tudat, hogy ez lesz a megváltás utolsó szakasza. Ezzel oldja meg isteni módon a bünbe esett emberiség tragédiáját. Ezzel szerzi meg az isteni bocsánatot. Ezzel nyitja meg újra az ember számára az örökkévalóságot.

Személyes gondolatok

Amikor az ítélet után a Szovjetunióba vittek, egy vagonban harmincketten voltunk. Tizenhárom napig fel sem tudtunk állni, de rajtam akkor olyan szörnyű fáradtság uralkodott, hogy alig tudtam még imádkozni is! Nem is gondoltam arra, hogy felajánljam valamire ezt a keresztet. Később aztán nagyon-nagyon kértem Jézust, hogy tanítson meg keresztet hordozni.

Megváltó Jézusunk! Kereszted gyötrelmeire kérünk, segíts meg minket, hogy helyesen tudjunk szenvedni!

3. állomás:

Jézus először esik el a kereszttel

Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.

Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

„Vétkeinket a saját testében fölvitte a keresztfára, hogy meghalunk a bünnek és az igazságnak eljünk; az ő sebeiből gyógyultunk meg.”
1Pt 2,24-25a

Bevezetés

Emberileg Jézus is erőtlen volt, de az egész emberiség névében akart szenvedni. Egészen természetes, hogy a kereszt súlya alatt elesett, hiszen ő magára vette a mi mindenféle elesettségünket.

Személyes gondolatok

Nem emlékezem, hogy a vonaton kértük volna a keresztúton eleső Jézus segítségét. Teljesen önmagunkkal voltunk elfoglalva. Csak a saját nyomorúságunkkal, saját reménytelenségünkkel foglalkoztunk. De amikor Munkácsón, délután, az éjfeli misére hívó harangszót meghallottuk, elkezdtünk imádkozni. Elimádkoztuk közösen, mindhárman, akik egymás mellett feküdtünk, a szentolvasónak azt a tizedét, hogy „akit te szent szűz a mai napon evilágra szültél”. Ez bennünket erővel töltött el. Akkor hirtelen megéreztük, hogy az irgalmas Isten megbocsátja a silányságunkat.

Kereszthordozó Jézusunk! Áraszd el mindig kegyelmeddel kereszthordozásunkat.

4. állomás:

Jézus találkozik Édesanyjával

*Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.
Mert szent kereszted által megváltottad a világot.*

„Jézus keresztre alatt ott állt anyja, anyjának nővére, Mária, aki Kleofás felesége volt és Mária Magdolna.”
Jn 19,25

Bevezetés

Jézus a keresztúton váratlanul találkozik Édesanyjával. Ez azonban akkor nem vigasztalás volt számára, hanem szörnyű fájdalom. Mária viszont hősiesen tekint szenvedő fiára. Együtt van vele teljesen ezekben a legnehezebb pillanatokban is. Nem roppan össze, hiszen tudja, hogy az Isten fia most odaadja földi életét, a bűnbeesett emberiség megváltására.

Személyes gondolatok

Nekem azonban ezekben a napokban eszembe jutott az édesanyám. Idős, szívbeteg asszony volt akkor, aki nem börtöntölteléknek nevelt engem. Mélyen hívő emberként biztosan sokat imádkozott értem ezekben az években, s ezzel nagyon sok isteni erőt esdett ki számomra is. Az első időkben igen sokat aggódtam érte. Csak később jöttem rá, hogy ha Isten tőlem ezt kívánja, akkor egészen biztosan Édesanyám is megkapja az erőt Istantól, hogy el tudja viselni ezt a fájdalmat. Csak később tudtam meg, hogy soha egy pillanatra sem kételkedett hazatérésemben, az Ő rendíthatetlen hitének lett igaza: még tizenkét évet élhattünk együtt.

Édesanyánkat áldd meg, Jézusunk!

5. állomás:

Cirenei Simon segít Jézusnak a keresztet hordozni

*Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.
Mert szent kereszted által megváltottad a világot.*

„Ahogy elvezették, megállítottak egy cirenei embert, Simont, aki éppen a mezőről tartott hazafelé. Vállára adták a keresztet, hogy vigye Jézus után.”
Lk 23,26

Bevezetés

Simon nem jószántából vitte a keresztet. A katonák csak azért kényszeríthették rá, mert féltek, hogy Jézus nem bírja majd a Golgotáig. Az ősi hagyomány azonban azt tartja, hogy Simon később buzgó híve lett Jézusnak. Biztosan akkor segítsége vezette erre.

Személyes gondolatok

Emberileg lehetett volna a fogsgomban is arra gondolni, hogy én most Jézusnak segítek a kereszthordozásban, de ez nem jutott eszembe. Viszont egyre inkább segítettünk egymásnak fizikailag és lelkileg is. Bennem akkor született meg a tudat, hogy mint lelkipásztornak, nem szabad összeroppannom, mert az a kereszténység csődjét jelentené!

Nagyon össze kellett szednem magamat, hogy nemcsak magamban tudjam tartani, hanem fogolytársaimban is a megmaradás lelkét. Rá kellett jönnöm, hogy ott, akkor ez volt a hivatásom. Ezért küldött engem oda a jó Isten és ez óriási erőt jelentett.

Köszönöm Jézusom, hogy ezzel a tudattal megajándékoztál, de bocsásd meg, hogy gyakran csak silánya teljesítettem küldetésemet.

6. állomás: Veronika kendőt nyújt Jézusnak

*Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.
Mert szent kereszted által megváltottad a világot.*

Bevezetés

Erről nincs szó az evangéliumban. Az ősi hagyomány tartja, hogy Veronikát úgy jutalmazta meg Jézus jósívűségéért, hogy képmását adta neki kendőjén.

Személyes gondolatok

A jó Isten csodálatos ötletei alapján a leglehetetlenebb helyzetekben is sikerült titokban, éjszakánként hasonfekve miséznem. És soha nem vettek észre. Reggelenként pedig áldoztatni tudtam rabtársaimat. Hogy ez mekkora ajándék volt számunkra, azt lehetetlen elmondani. Sokszor beszélgettünk arról, hogy Veronika csak az Úrjézus képmását kapta, mi pedig most őt magát fogadhatjuk szívünkbe a szentmise kenyérében. Még nem hívő fogolytársaim is csodálkoztak ezen. Nem is akadt ott igazán hitetlen. mindenki kénytelen volt elfogadni, hogy a Jóisten vigyáz övére. Nem győztem eléggé megköszönni ezt, és nem győzőm most, fél évszázad után sem.

Édes jó Istenem, segíts mindenkit a Te nagy jóságod felismerésére!

7. állomás: Jézus másodszor esik el a kereszttel

*Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.
Mert szent kereszted által megváltottad a világot.*

Bevezetés

Erről sincs szó az evangéliumokban, de nagyon hihető, hogy az elcsigázott Jézus még segítséggel is csak vánszorog a Golgotára. Elesik újból, de újra feláll, és megy tovább, mert ezzel váltja meg az emberiséget.

Személyes gondolatok

Mi is hányszor elesünk, nemcsak fizikailag, hanem lelkileg is! Hányszor vagyunk gyengék, szeretetlenek, önzők, gorombák, kötelességmulasztók, de egy a fontos, és most ezért könyörgünk: hogy mi is fel tudunk állni minden. Bízhatunk ebben, mert hiszen Jézus megadta nekünk a lehetőséget. Feltámadása után, amikor először találkozott apostolaival, intézményesítette a kereszthalálával megszerzett isteni bocsánatot. Azt mondta apostolainak: „amit megbocsátotok a földön, az égben is bocsánatot nyer”.

Köszönöm, édes Jézusom, hogy a fogásban is mindig volt alkalmam a szentgyónásra, és mindig voltak mellettem papok vagy püspökök!

Segíts, Uram, Jézusom, hogy minden hívő fel tudjon állni elesettségéből.

8. állomás:

Jézus vigasztalja a siránkozó asszonyokat

Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.

Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

„Nagy tömeg követte, asszonyok is, akik jajgattak és sírtak miatta.”
Lk 23,27-31

Bevezetés

Nem sok részvét kísérte keresztútján, de azért volt néhány asszony, aki odamerészkezett és megsiratta a halálraítélletet. Jézus nem utasítja vissza, de figyelmezteti őket, hogy inkább saját vétkeiket ismerjék fel, és azokért hullassák könnyeiket. Emberi bánatunk nélkül ugyanis Jézus megváltása sem segíthet rajtunk.

Személyes gondolatok

A bánattal a fogásunkban is baj volt. A politikai foglyoknak van egy szakmai ártalmuk: mindig ártatlannak képzelik magukat. Pedig gyarlóságunk, vétkeink felismerése nagyon fontos. Napjainkban szinte világjelenség, hogy nem ismeri el magát bűnösnek senki. Még hibáinkból is ki tudjuk magyarázni magunkat. Pedig a bűnbánat mindennek a kezdete. Jézus is azzal kezdte nyilvános működését: „Elérkezett hozzátok az Isten Országa, tartsatok bűnbánatot és higgyetek az evangéliumban!” Keresztelő János is bűnbánatot hirdetett Jézus fogadására. Az az igazság, hogy bűnbánat nélkül nem lehet hinni az evangéliumban, a megváltás örömhírében.

Segíts édes jó Istenem, hogy mindig legyen igazi bűnbánatom!

9. állomás:

Jézus harmadszor esik el a kereszt súlya alatt

Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.

Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Bevezetés

A megkínzott Jézusban már csak a lélek tartja az erőt. Újra elesik, de fölkel, mert közeledik az ő órája, megváltásának záróakkordja. Még elgondolni is szörnyű, mi lett volna akkor, ha ott Jézus nem áll föl!

Személyes gondolatok

Nekünk is fel kell állnunk, mert gyengeségeinkről, vétkeinkről bizony keserves tapasztalataink vannak. De nagyon kell könyörögni azért, hogy tudjunk új életet kezdeni! Igen nagy élményem volt e téren, amikor már komolyan kellett gondolnunk, hogy hazaengednek. Fogolytársaimmal akkor arról beszélgettünk, hogy otthon új életet kell

kezdenünk. Nem szabad tehát örökké a múlt nyomorúságán keseregnünk! Mindenképpen a jövő felé kell tekintenünk! Azt mondtuk, nem vagyunk méltók, hogy hazánk földjére lépjünk, ha nem tudunk előrenézni. Voltak azonban néhányan, akiket annyira meggyötört a fogság szörnyűsége, hogy nem tudtak szabadulni gyűlöletüktől. Ennek a csoportnak a leghangosabbja még azt is mondta: „Csak legyen még egyszer géppisztoly a kezemben, még a csecsemőnek sem kegyelmezek!” Utunk tizedik napján viszont éppen ez a rabtársunk belázasodott, és még a magyar határ előtt meghalt. Óriási hatással volt ránk, hogy valóban nem lépett hazánk földjére. Mindenképpen fel kellett állnunk tehát elesettségünkben, és meg kellett értenünk, hogy gyűlölettel nem lehetett hazánk földjére lépnünk!

Megváltó Jézusunk! Segíts, hogy minden körülmények között fel tudunk állni bűneinkből!

10. állomás: Jézust megfosztják ruháitól

*Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.
Mert szent kereszted által megváltottad a világot.*

„Megfosztották ruháitól és elosztották maguk között. Köntösére pedig sorsot vetettek.”
Zsolt 22,16-25

Bevezetés

Mélységes megaláztatást jelentett, hogy Jézusnak mezítelenül kellett állnia a rosszindulatú tömeg előtt. Jézus akkor megélte a legnagyobb emberi szegénységet: még ruhája sem volt. Életáldozatával minden nyomorúságunkat magára vette. Nem létezik nagyobb fájdalom, mint Jézus szenvédése.

Személyes gondolatok

Megvallom, csak utólag gondoltam a keresztútnak erre az állomására, és nem akkor, amikor a kihallgatások során teljesen mezítelenre vetkőztetve kellett válaszolnom a rágalmakra. Azelőtt én főtisztelendő tanár úr voltam mindenkinél; ott viszont már nem voltam még ember sem. Igaz, hogy törekednünk kell a megbecsülésre, de alaptalanul többet várni az emberektől veszélyes. Ma nem szeretjük az alázatosság szót, de az a realitás, hogy bizony gyarló emberek vagyunk.

Add, Uram, hogy mindig hálás legyek azért, hogy ha valaki megbecsüli emberségem értékeit is!

11. állomás: Jézust a keresztre szegezik

*Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.
Mert szent kereszted által megváltottad a világot.*

„Átszegezték kezemet és lábamat és meg tudtam számlálni minden csontomat”
Zsolt 21,17-18

Bevezetés

Még elképzelní is nehéz, hogy milyen szörnyű fájdalmat okozhatott Jézusnak a keresztrefeszítés. A kezén és a lábán átvert szögek kimondhatatlan szenvedést jelentettek, de így függesztették Jézust a megváltás keresztfájára.

Személyes gondolatok

Amikor megérkeztünk a szovjet rabtelepre, azt mondták, hogy a hőmérséklet mínusz 46 fok. Hómező vett körül. A havon kellett állnom, több mint fél óráig, mezítláb, mert a vonaton az egyik szovjet rabtársam ellopta a cipőmet. Úgy éreztem, mintha tüzes parázson álltam volna. Bögtem, mint egy gyermek, amíg teljesen érzéketlenné nem fagyott a lábam! Újabb szörnyű fájdalom volt, amikor a barakkban fölengedett a fagyás. Bevallom azonban, nem gondoltam akkor Jézus keresztre feszítésének fájdalmaira, csak azért fohászkodtam, hogy túléljem ezt a szörnyűséget. Nemcsak a test volt akkor erőtlen, hanem a lélek is rászorult Isten kegyelmére.

Édes Jézusunk! Te tudod, hogy milyen gyengék vagyunk. Segíts nekünk minden végtelen szereteteddel!

12. állomás: Jézus meghal a kereszten

*Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.
Mert szent kereszted által megváltottad a világot.*

„Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?”

Mt 27, 46; vö. Zsolt 21, 2

„Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek.”

Lk 23, 34

Bevezetés

Igen, beteljesedett. Jézus keresztáldozatával megvalósult az Isten irgalmas szeretetének csodája, a megváltás. János apostol evangéliumának pontosabb fordítása szerint Jézus akkor „átadta lelkét”.

Személyes gondolatok

Így igaz! Valóban, ahogyan az utolsó vacsora kenyerében a testét adta nekünk, úgy most megvalósul az ígérete: kezdi kiárasztani ránk Szentlelkét. Imádó hódolattal valljuk, hogy megváltó Jézusunk testestől lelkestől velünk maradt a világ végéig. Egészen biztosan ez adott erőt életem minden pillanatában. Hiszen akár fogsgomban, akár itthon, mint fizikai munkás, vagy mosodás, minden tudtam valahol misézni és élhettem a szentáldozás csodálatos erőforrásával. És minden volt lehetőségem a szentgyónásra is. (Még a Gulágon is!) A Szentlélek kegyelmében élhetek. Nem tudok eléggé hálás lenni! De ez adott erőt akkor is, amikor megtorpantam. Sztálin halála után történt, hogy arról a rabtelepről, ahol voltam, 46 magyar hazaindult Magyarországra. Voltak közöttük 25 évre elítélték is. Nekem csak 10 éves volt az ítélem, de nem kerültem közéjük. Kézenfekvő volt, hogy számonra bezárult a kapu, mert ilyen alkalom még egy nem lesz. Ez a halált jelentette. Ebből az állapotból mentett ki a jó Isten azzal, hogy megváltó Jézusunk testestől-lekestől velünk maradt, ő pedig kereszthalála után feltámadt, hogy mi is feltámadhassunk!

Édes Jézusom, ne engedd, hogy valaha is megfeledkezzem erről és megtorpanjak!

13. állomás:

Jézus testét leveszik a keresztről

Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.

Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

„Arimateai József, aki Jézus tanítványa volt – bár a zsidóktól való félelmében csak titokban –, arra kérte Pilátust, hogy levehesse Jézus testét. Pilátus megengedte. Így elment és levette a testet.”

Jn 19,38-39

Bevezetés

Sok művészeti képen és szobron látjuk a jelenetet és csodáljuk mindenütt a Szűzanya fájdalmát. Nem kesereg, nem siránkozik, csak tarja halott Fiát! Annak idején az angyal mondta neki, hogy ő Jézus, az Isten Fia, aki megváltja népét. Most itt van a kezében az isteni megváltás. Ebbe egyezett bele, amikor azt felelte az angyalnak, hogy „legyen nekem a Te igéd szerint”. És Mária soha nem vonta vissza e vállalását! Személyes gondolatok Mi is a fogásban számtalansor fordultunk a Szűzanyához segítségért. Nem egyszer elimádkoztunk akár magunkban, akár közösen egy-egy tizedet a szent olvasóból. (Kereszutat járni bonyolultabb lett volna!) A fájdalmas Szűzanya közbenjárásában nagyon bíztunk. A magyar himnusz helyett mindig a Boldogasszony Anyánkat énekeltük. Ma is, ha találkozunk, ez nem marad el soha.

Szűzanyánk, Magyarok Nagyasszonya, ne felejtkezzél meg rólunk most se, szegény magyarokról!

14. állomás:

Jézus holttestét sírba teszik

Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.

Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

„Ha a földbe eső búzaszem meg nem hal, egymaga marad. De ha meghal, bő termést hoz.”

Jn 12, 24

Bevezetés

Jézust néhány híve sietősen eltemeti. De a sírbolt rövidesen üres lett. A keresztút sem fejeződik be a sírbatéttel. Hiszen Jézus feltámadt! Ezzel lehetővé tette nekünk is a boldog feltámadást. Mi, krisztusiak, nem a lélek halhatatlanságában hiszünk, hanem a test feltámadásában. Az egész embernek kell elviselnie az ítéletet. Így igazságos.

Személyes gondolatok

Fogságom idején magam is szerettem volna egyszer meghalni. A pincében lévő cellából sehogyan sem tudtam felkapaszkodni egy lyukon, pedig alulról veréssel is biztattak. Végem van. De fogolytársaim nagy keservesen kihúztak! Ez szinte a feltámadást jelentett

nekem! Nem tudtam eléggé megköszönni nekik sem, és a Jóistennek sem. De megöregedve sem tudok mást tenni, mint csak megköszönni, megköszönni, megköszönni, a Mindenható megváltó Jézusnak!

Hála, hála, hála legyen mindenért a Mindenható Atyaistennek, a keresztutat járt és a kereszten meghalt, feltámadt megváltó Jézusnak, az örökké élő Jézusnak. Hála legyen a bennünket megszentelő Szentlélek Istennek mindörökkön örökkel!

Befejező imádság

A keresztutat járva, Jézus szervedéseiről elmélkedve, erősödjünk meg mindannyian szervedéseinkben, és imádkozzunk azért, hogy megerősödjék életében a mi vergődő hazánk is! Ámen!

1. Ó, szo-mo-rú-ság - nak gyá-szos ó - rá - ja.
 2. Szánja-tok meg en - gem, ked - ves hí - ve - im,
 3. Ve-lem e-gyütt nyer - tek majd vi-gasz-ta-lást,

Meg-ha-sad a szí - vem nagy bá - na - tá - ba',
 Kik i - de-jöt-te - tek hív tisz - te - lő - im,
 Ta - láljunk Jé-zus - nál majd üd-vöt, ál-dást.

Jaj, mert szent Fi-a - mat már meg-öl - ték,
 Lát-já-tok ö-lem - ben Szent Fi - a - mat,
 Ő bús szí-ve - te - ket vi-gasz-tal - ja,

a ma-gas ke-reszt - re fe - szí - tet - ték.
 Fáj-dal-mak-kal tel - jes mag-za - to - mat.
 Bű-nö-sö-ket ma - gá - - hoz fo-gad - ja.

2. Keresztút

A nagyböjti időben szívesen járjuk a keresztutat, hogy végigkísérjük megváltó Jézusunkat szenvedésének útján, a Pilátusi elítéléstől egészen a kereszthalálig. Több mint fél évezrede úgy alakult a keresztút, hogy 14 állomásnál elmélkedünk Krisztus szenvedéséről. De a krisztusi megváltásnak nem a kereszthalál volt a záróaktusa. Hiszen Jézus Krisztus harmadnapra feltámadt. Nagypéntek gyászát húsvét öröme követte.

Már régebben is fájlalták, hogy a húsvéti idő 50 napjára nincs olyan ájtatosság, amely húsvét örömet elné át és hirdetné a világnak. Szentatyánk, II. János Pál pápa azonban a kétezres jubileumi évben megajándékozott bennünket az Öröm útjával. Ami ugyancsak 14 állomásból áll, és a feltámadt Krisztust kíséri el egészen a mennybemeneteléig, és örvend a Szentlélek elküldésének. Járjuk most végig boldogan az örömnök ezt az útját. A válaszban egy kis változás van: Imádunk Téged, Krisztus és áldunk téged, mert feltámadásod által megváltottad a világot!

Az Öröm útját kezdő fohászok:

Előimádkozó:

Az Istennek fia teljesen kiüresítette magát, amikor szolgai alakot vett fel és Betlehemberben megszületve hasonló lett hozzánk, emberekhez.

Válasz:

Feltámadt Krisztus, az Atya világossága, add a világnak végnélküli örömödet!

Előimádkozó:

Jézus Krisztus megalázta magát, engedelmes lett a kereszthalálig, de Isten felmagasztalta őt mindenek fölé.

Válasz:

Feltámadt Krisztus, az Atya világossága, add a világnak végnélküli örömödet!

Előimádkozó:

Jézus Krisztus nevére hajoljon meg minden térd a mennyben és a földön és az alvilágban, és hirdesse minden nyelv, hogy Jézus Krisztus az Úr!

Válasz:

Feltámadt Krisztus, az Atya világossága, add a világnak végnélküli örömödet!

1. állomás:

Jézus dicsőségesen feltámad a halálból

(előimádkozó):

Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.

(válasz):

Mert feltámadásod által megváltottad a világot.

„A hét első napján kora hajnalban az asszonyok kimentek Jézus sírjához. Magukkal vitték az előkészített illatszereket. A követ a sírnál elhengerítve találták. S amikor beléptek, nem látták ott az Úrjézus testét. Nagyon meglepődtek. Akkor ragyogó öltözetben két férfi állt mellettük, és megszólította őket: kit kerestek? Az élőt a holtak között? Nincs itt, föltámadt.”

Lk 24,1-7

Elmélkedés

Jézus többször is mondta, hogy harmadnapra feltámad. De az, amit előtte mondott, hogy szenvedni fog és keresztre feszítik, annyira megdöbbentette az apostolokat, és annyira tiltakoztak ellene, hogy jóformán nem is fogták fel, hogy Jézus feltámad. Valójában a nagypéntek tragédiája után senki nem várta a feltámadást. Az asszonyok is csak a temetés elmaradt mozzanatait akarták pótolni a holttesten. Az apostolok meg bezárkóztak az utolsó vacsora termébe, és rettegtek, hogy a Mester után most ők következnek. Ilyen helyzetben éppen a jámbor asszonyok hallják először, hogy a holttest azért tünt el, mert Jézus feltámadt. Ők sem értették ezt pontosan, mert bizony hit kell a feltámadás megértéséhez, hogy akkor megvalósult a megváltás, megoldódott a bűnbeesett ember tragédiája. Jézus megszerezte az isteni bocsánatot és megnyitotta újra az örök életet. Nemhiába írta Pál apostol, hogy a feltámadás hite nélkül semmit sem ér a mi vallásunk.

Föltámadt Jézusunk, adj nekiink élő hitet földi életünkben!

2. állomás:

A tanítványok üresen találják Jézus sírját

*Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.
Mert feltámadásod által megváltottad a világot.*

Amikor a hétfő napján Mária Magdolna kiment Jézus sírjához, és észrevette, hogy a követ elmozdították a sírtól. Elfutott Simon Péterhez, és a másik tanítványhoz, akit Jézus szeretett. És elmondta nekik: „Elvitték az Urat a sírból, és nem tudom, hová tették”. Péter és a másik tanítvány a sírhoz futottak. A másik tanítvány ért oda hamarabban, behajolt a sírba, de csak a gyolcsokat láttá ott. Aztán Péter is bement, és ő is csak az otthagytott gyolcsokat láttá, meg a kendőt, amellyel fejét betakarták. Mégpedig összehajtogatva, külön. De Jézus teste nem volt ott.

Jn 20,1-8

Elmélkedés

Péter és János apostolok meg akarnak győzödni a hír valóságáról. Jézus sírjához sietnek, s a sír valóban üres! Az első gondolat, hogy valaki elvitte a holttestet. De fegyveres őrség is volt a sírnál! És a lepel, meg a kendő összehajtva ott maradt. Nem lehet tehát sírrablás! De az apostolok itt még téteváznak! János evangéliumában ugyan az szerepel, hogy ő akkor már hitt, de ez a hit még igen gyenge volt, s nem lett volna elegendő az apostoli feladatok teljesítésére. Meg kell azonban értenünk az apostolok lelkiallapotát! A nagypénteki tragédia után csalódtak Jézusban. Emlékeztek bár lélegzetelállító csodáira, de most saját magát nem tudta megmenteni! Azt még akkor nem tudták felfogni, hogy a Messiás nem a hatalmával, hanem a szervelésével váltja meg a világot. Nekünk már sokkal könnyebb hinnünk. Bennünket már a Szentlélek kegyelme is erősít! De most őszintén fohászkodunk: hiszünk, Urunk, de erősítsd meg a mi hitünket!

3. állomás:

A föltámadt Krisztus megjelenik Magdolnának

*Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.
Mert feltámadásod által megváltottad a világot.*

Mária ott állt a sír előtt és sírt. Amint így sírdogált, egyszer csak benézett a sírba. Látta, hogy ott, ahol Jézus teste volt, két fehér ruhába öltözött angyal ül, az egyik fejtől, a másik lábtól. Megszólították: „Asszony, miért sírsz?” „Mert elvitték Uramat – felelte – s nem tudom, hová tettek.” E szavakkal hátrafordult, s láttá Jézust, amint ott áll, de nem tudta róla, hogy Jézus. Jézus megkérdezte: „Asszony, miért sírsz? Kit keresel?” Abban a hiszemberben, hogy a kertész áll mögötte, így felelt neki: „Uram, ha te vitted el, mond meg, hova tettek, hogy elvihessem magammal.” Jézus most nevén szólította: „Mária!” Erre megfordult, s csak ennyit mondott: „Rabboni”, ami annyit jelent, mint „Mester”.

Jn 20,11-16

Elmélkedés

Mária Magdolna, akit súlyos betegségből gyógyított meg Jézus, aki csatlakozott az apostolok csoportjához, és szolgálatukra volt, ott állt Mária mellett a keresztfá alatt, és a temetésnél is jelen volt. De most csak szomorkodni és sírni tud a holttest közelében.

Pedig még az sincs ott, mert a sír üres. Jézus neki jelenik meg először! Mária Magdolna azonban nem ismeri fel! Csak amikor nevén szólítja, akkor borul le eléje. Jézus pedig minden járt az apostolokhoz küldi, hogy ők is tudomást szerezzenek a feltámadásról.

Érdekes, hogy a feltámadott Jézus mindig más alakban jelenik meg! Nekünk is hitünk próbája, hogy fölismerjük-e Jézust, akár a szentmise kenyéreiben és borában, akár a velünk találkozó embertársunkban, vagy az isteni tanítás igéjében. Mária Magdolna ettől a felismeréstől lett boldog egész életére. A mi boldogságunk is ettől függ!

Add, Jézusunk, hogy mi is megtaláljuk azt a boldogságot, amit Mária Magdolna megtalált!

4. állomás:

A föltámadt Krisztus az emmauszi úton

Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.

Mert feltámadásod által megváltottad a világot.

Ketten közüliük még aznap elindultak egy Emmausz nevű helységbe, amely Jeruzsálemtől hatvan stádiumnyi távolságra feküdt. Ahogy beszélgettek, tanakodtak, egyszer csak maga Jézus közeledett, és csatlakozott hozzájuk. De szemük képtelen volt felismerni. Megszólította őket: „Miről beszélgették ti az úton?”

Lk 24,13-27

Elmélkedés

Lukács leírja, hogy a hét első napján két tanítvány, akik nem tartoztak az apostolok közé, de hittek Jézusban, a nagypénteki csalódás után hazaindultak Emmauszba. Pedig élt bennük a remény, hogy Jézus megteremti messiási országát. De az ellenkezője történt: mint gonosztevőt kivégezték a csodálatos Mestert. Akkor ismét csatlakozik hozzájuk más alakban a föltámadt Jézus. Vesződik velük, hogy megértsék; csak az történt, amit már a próféták is megjövendöltek. Jézus a közel egyórás úton próbál megmagyarázni minden. De még neki sem sikerül! Oly sokszor lekipásztoraink sem tudnak úgy beszálni, hogy igazi hit fakadjon belőle! A csalódás olyan nagy a két tanítvány lelkében, hogy Jézus sem tudja őket meggyőzni. Pedig nagy türelemmel nyitogatja értelmüket!

Édes Jézusom, vesződj velem is ilyen türelemmel, ha olyan értelmetlen vagyok, ha nem tudok rendületlenül hinni!

5. állomás:

A foltámadt Krisztus megtöri a kenyeret

*Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.
Mert feltámadásod által megváltottad a világot.*

Közben odaértek a faluhoz, ahol tartottak. Úgy tett, mintha tovább akarna menni. De marasztalták: „Maradj velünk, mert esteledik és a nap már lemenőben van.” Betért hát, és velük maradt. Amikor az asztalhoz ültek, kezébe vette a kenyeret, megáldotta, megtörte és odanyújtotta nekik. Ekkor megnyílt a szemük és felismerték. De eltűnt a szemük elől.

Lk 24,28-32

Elmélkedés

Kétségtelen, hogy a két tanítvány este Emmauszba érve, meghívta a váratlan útitársat, hogy maradjon velük. A szeretet ezen megnyilvánulása csodát művelt! Ők még akkor nem ismerték az utolsó vacsora csodáját, de Jézus úgy fogta a kenyeret, úgy áldotta meg és úgy adta nekik, hogy felismerték Jézust! És abban a pillanatban már nem látták többé. A feltámadt Krisztus ott volt a kenyérben, és olyan boldoggá tette őket, hogy nem tudtak magukban maradni, szinte futottak Jeruzsálembe, hogy megvigyék a boldogító hírt! Nekünk is boldogan kell várnunk feltámadt Krisztusunkat a szentmise kenyerében és borában. Csak ez tud minket földi életünkben boldoggá tenni.

Urunk, Jézus! Tégy bennünket is boldoggá minden szentáldozásunkban!

6. állomás:

A foltámadt Jézus megjelenik az apostoloknak

*Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.
Mert feltámadásod által megváltottad a világot.*

Míg ezekről beszélgettek, egyszer csak megjelent köztük és köszöntötte őket: „Békesség nektek!” Ijedtükben és félelmükben azt vélték, hogy szellemet látnak. De ő így szól hozzájuk: „Miért ijedtek meg, s miért támad kétély szívetekben? Nézzétek meg a kezem és a lábam! Én vagyok. Tapogassatok meg és lássatok! A szellemnek nincs húsa és csontja, de mint látjátok, nekem van.”

Lk 24,36-40

Elmélkedés

A feltámadt Krisztus nem a római császárnak és nem Pilátusnak jelent meg, pedig ezt akár előnyösebbnek is gondolhatnánk. Először nem is az apostoloknak. Hanem a hűséges Mária Magdolnának, a jámbor asszonyoknak, és a jóindulatú tanítványoknak. Tudjuk, hogy Péternek is megjelent, még aznap este. Zárt ajtók mellett, egyszerre csak ott állt a feltámadt Jézus az apostolok között! Jóllehet, hallották már, hogy üres a sír, de most mégis csak szellemnek nézik Jézust.

Így hát kénytelen bizonyítani: nézzétek, tapasztaljátok meg, hogy én vagyok a názáreti Jézus! Ne féljetek, higgyétek a csodát! Az apostolok igazán nem voltak hiszékenyek. De akkor, mikor hittek, akkor a vérüket adták érte!

Ilyen hittel ajándékozz meg minket is édes Jézusunk!

7. állomás: Jézus Krisztus hatalmat ad a bűnök megbocsátására

*Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.
Mert feltámadásod által megváltottad a világot.*

A feliratot sokan olvasták a zsidók közül, mert az a hely, ahol fölfeszítették Jézust, közel volt a városhoz; héberül, latinul és görögül volt írva. A zsidó főpapok ezért kérték Pilátust: „Ne azt írd, hogy a zsidók királya, hanem hogy azt mondta magáról: a zsidók királya vagyok” De Pilátus azt felelte: „Amit írtam, azt megírtam!”

Jn 19,20-23

Elmélkedés

Az lenne a természetes, ha a feltámadt Jézus egy kicsit megdorgálná apostolait nagycsütörtöki gyávaságuk miatt. De egyetlen ilyen szava sincs! Őt a megváltás csodája foglalja le teljesen, hogy kereszthalálával megszerezze az emberiségnek az isteni bocsánatot, és most ezt akarja intézményesíteni. Hogy az apostolok közvetítsék az ő nevében a bocsánatot a bűnbánó embereknek, és gondoskodjanak utódokról, hogy a megváltás eredményes maradjon a világ végéig.

Hogy ez mit jelentett nekünk a szovjet fogás nyomorúságában, azt alig tudom elmondani. Egyet azonban szeretnék megemlíteni: több protestáns rabtársam mondta odakint, hogy „mi néha irigyelünk benneteket pápistákat, mert ti meghalljátok a fulgyónásban az Isten megbocsátó szavát. Nekünk is vannak bűnbánati liturgiáink. De mi csak reménykedünk az isteni bocsánatban. Igen: ez az óriási csoda történt akkor, amikor a feltámadt Krisztus először találkozott apostolaival. Azóta lehetséges minden ember számára az isteni bocsánat.

Édes, Jézusom, ne engedd, hogy valaha is megfeledkezzem erről a csodáról!

8. állomás: A föltámadt Krisztus megerősíti hitében Tamás apostolt

*Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.
Mert feltámadásod által megváltottad a világot.*

Tamás, vagy melléknévén Didimus, nem volt velük, amikor megjelent nekik Jézus. A tanítványok elmondták: „Láttuk az Urat!” De kételkedett: „Ha csak nem látom kezén a szegek nyomát, és oldalába nem teszem a kezem, nem hiszem.” Nyolc nap múlva ismét együtt voltak a tanítványok. Tamás is ott volt velük. Ekkor újra megjelent Jézus, bár az ajtó zárva volt. Belépett és köszöntötte őket: „Békesség nektek!” Aztán Tamáshoz fordult. „Nyújtsd ide az ujjadat és nézd kezemet. Nyújtsd ki a kezedet és tudd oldalamba. S ne légy hitetlen, hanem

hívő.” Tamás fölkiáltott: „Én Uram, én Istenem!” Jézus csak ennyit mondott: „Hittel, mert láttál. Boldogok, akik nem látnak, mégis hisznek.”

Jn 20,24-29

Elmélkedés

Már az egyházyaták emlegették, milyen jó nekünk, hogy Tamás egy kicsit megtorpan. Nem volt ő hitetlen. Saját élménye alapján szeretett volna hinni a feltámadásban. Nem mondta ő azt az ostobaságot, hogy csak azt hiszem, amit látok, mint manapság néhány értelmetlen ember. De személyesen akarta megtapasztalni a feltámadt Messiást! Jézus nem neheztelt rá, belement a játékba. Odanyújtotta sebeit. Az evangéliumban nem szerepel, hogy valóban érintette-e Jézust, de az igen, hogy az ő ajkán fakad fel a legigazibb hitvallás Jézusról: „Én Uram, én Istenem!” Ez legyen a mi rendíthatetlen hitvallásunk is a mi megváltó Jézusunkról.

Ne engedd, Uram, hogy valaha kételkedjünk ebben!

9. állomás:

A föltámadt Krisztus megjelenik a Genezáreti tónál

*Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.
Mert feltámadásod által megváltottad a világot.*

Jézus újra megjelent a tanítványoknak, ezúttal Tibériás tavánál. Együtt volt Simon Péter, Tamás, melléknévén Didimus, továbbá a galileai Kánából való Natanael, Zebedeus fiai s még két másik tanítvány. Simon Péter így szólt hozzájuk: „Megyek halászní.” „Veled tartunk” – felelték. Kimentek és bárkába szálltak. De akkor éjszaka nem fogtak semmit. Amikor megvirradt, Jézus ott állt a parton. De a tanítványok nem ismerték fel, hogy Jézus. Jézus megszólította őket: „Fiaim, nincs valami ennivalótok?” „Nincs” – felelték. Erre azt mondta nekik.” Vessétek ki a bárka jobb oldalán a hálót, s ott majd találtok.” Kivetették a hálót, s alig bírták visszahúzni a tömérdek haltól. Erre az a tanítvány, akit Jézus kedvelt így szólt Péterhez: „Az Úr az!” Amint Simon Péter meghallotta, hogy az Úr, magára öltötte köntösét – mert neki volt vetkőzve – és beugrott a vízbe. A többi tanítvány követte a bárkával. A hallal teli hálót is maguk után húzták. Nem voltak messze a parttól, csak mintegy kétszáz könyöknyire. Amikor partot értek, izzó parazsat láttak, s rajta halat, mellette kenyeret. Jézus szólt nekik: „Hozzatok a halból, amit most fogtatok”.

Jn 21,1-11

Elmélkedés

Még a feltámadt Krisztus megjelenései sem tudták eligazítani az apostolok jövőjét. Már közel három éve nem halásztak, de most vissza akartak térni eredeti foglalkozásukhoz. Nem gondolták, hogy milyen feladattal bízza meg őket Jézus. Egy nagyszerű csodával döbbenti meg őket. Nagyon közvetlen módon, emberien, egy csodás halfogással. Majd meggreggelizeti őket, és végtelen türelemmel készíti fel apostolait eljövendő hivatásukra.

Édes Jézusom, add, hogy én is mindig várjam hívásodat, hogy mit kell az egyes esetekben tennem!

10. állomás:

A föltámadt Krisztus átadja Péternek a hatalmat

*Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.
Mert feltámadásod által megváltottad a világot.*

Miután ettek, Jézus megkérdezte Simon Pétertől: „Simon, János fia, jobban szeretsz engem, mint ezek?” „Igen, Uram – felelte – tudod, hogy szeretlek”. Erre így szólta hozzá: „Legeltesd bárányaimat!” Aztán másodszor is megkérdezte tőle: „Simon, János fia, szeretsz engem?” „Igen, Uram – válaszolta – tudod, hogy szeretlek.” Erre azt mondta neki: „Legeltesd juhaimat!” Majd harmadszor is megkérdezte tőle: „Simon, János fia, szeretsz?” Péter elszomorodott, hogy harmadszor is megkérdezte: „Szeretsz engem?” S így válaszolt: „Uram, te mindennt tudsz, azt is tudod, hogy szeretlek”. Jézus ismét azt mondta: „Legeltesd juhaimat!”

Jn 21,15-18

Elmélkedés

A csodálatos halfogás és reggeli után, Jézus félrevonja Simon Pétert, akiről tudták az apostolok, hogy sziklának nevezte és egy kicsit el is ismerték vezetőjüknek. De ő volt az éppen, aki elfogatása éjjelén, háromszor is megtagadta Jézust. Elképzelhetetlen szinte, hogy volt képes erre! De aztán nagyon meg is siratta, mert bízott Jézus irgalmában. Jézus viszont azt akarta, hogy a három tagadás után háromszor is öszintén megvallja szeretetét iránta. Mert csak a megváltó Jézus szeretetével lehet az Egyház feje, akinek ő a saját hatalmát adja át. „Legeltesd bárányaimat és juhaimat” – ez a megbízás az akkor pásztorkultúrában a legfőbb hatalmat jelentette. Ennek a Péternek az utódját tiszteljük és ennek a Péternek a hatalmát ismerjük el Krisztus egyházában, amikor a római pápára gondolunk, amikor most XVI. Benedek pápára gondolunk. Mi, krisztusiak csak pápahívők lehetünk!

Tartsd meg Szentatyánkat, Krisztusnak helytartóját!

11. állomás:

A föltámadt Krisztus elküldi apostolait a világba

*Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.
Mert feltámadásod által megváltottad a világot.*

Amint meglátták, leborultak előtte, bár előbb néhányan kételkedtek. Jézus odalépett hozzájuk és így szólta: „Én kaptam minden hatalmat égen és földön. Menjetek tehát, tegyétek tanítványommá mind a népeket. Kereszteljétek meg őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevére, és tanításatok meg őket mindannak a megtartására, amit parancsoltam nektek.”

Mt 28,17-20

Elmélkedés

Nem tudjuk, hogy hányszor jelent meg a föltámadt Jézus az emberek előtt, de tudta, hogy ennek az időnek is vége lesz. Az apostolokat három évig készítette elő, hogy most megbízza a nagy feladattal, ami kettős: „tanításatok (igehirdetés) és kereszteljetek (Isten kegyelmeinek közlése). Hogy erre képesek legyenek, Jézus majd elküldi nekik Szentlelkét, amint már az utolsó vacsorán meg is ígézte. Csodát tesz majd bennük. Az

esendő emberek majd teljesíteni tudják a nagy feladatot, Krisztus egyházának elindítását. Az apostolok majd utódokat szenteltek erre a feladatra, de Jézus nekünk mindenkiunknak is adott ebből a feladatból. Hiszen tanítványai sokaságának mondta: „ti vagytok a föld sója, amely ízesít, és ti vagytok a világ világossága, amely megvilágítja az emberi életet”.

Jézusom, segíts nekem is, hogy én is tudjak mindig tanúságot tenni!

12. állomás:

A föltámadt Krisztus mennybemenetele

*Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.
Mert feltámadásod által megváltottad a világot.*

Ezután kivezette őket Betánia közelébe és kezét fölemelve megáldotta őket. Áldás közben megvált tőlük, és fölemelkedett az égbe.

Lk 24,50-52

Elmélkedés

Utolsó megjelenésekor Jézus megáldotta apostolait, eddig illet nem tett. Az apostolok erre leborulva imádták őt, mert akkor már rendületlenül hitték, hogy Jézus az Isten fia, és nagyon bíztak abban, hogy velük marad továbbra is a legkülönbözőbb formában. Ezért nem szomorkodtak, hanem örömmel mentek vissza Jeruzsálembe. Nagy bizalommal várták Krisztus lelkének elérkezését, mert ez lesz majd az ő keresztségük. Ezzel kapcsolódnak majd bele teljesen Jézus megváltásának csodájába.

Édes Jézusom, mi hisszük, hogy felmentél a mennybe, és odavársz bennünket mindenkiunkat, hogy mi is ott legyünk, ahol te vagy! Boldogan várjuk dicsőséges újra eljövetelét!

13. állomás:

A föltámadt Krisztus megígéri a Szentlélekkel

*Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.
Mert feltámadásod által megváltottad a világot.*

János csak vizzel keresztelt, de ti néhány nap múlva a Szentlélekkel fogtok megkeresztelkedni. Az egybegyűltek erre megkérdezték: „Uram, mostanában állítod helyre Izrael országát?” – „Nem tartozik rátok – felelte, hogy ismerjétek az időpontokat és a körülmenyeket. Ezeket az Atya szabta meg saját tetszése szerint. De amikor leszáll rátok a Szentlélek, erő tölt el benneteket és tanúiim lesztek Jeruzsálemben s egész Júdeában és Szamariában, sőt egészen a föld végző határáig.” Azután, hogy ezeket mondta, szemük láttára fölemelkedett és egy felhő elfedte, úgyhogy tovább nem láthatták. Amint merőn néztek, hogyan emelkedik az égbe, egyszerre két férfi termett mellettük fehér ruhába öltözve, és megyszólította őket: „Galileai férfiak! Mit álltok itt égre emelt tekintettel? Ez a Jézus, aki közületek az égbe emelkedett, úgy jön le ismét, amint szemetek láttára a mennybe ment.” Erre az Olajfákról elnevezett hegyről, amely Jeruzsálemtől egy szombatnapi járásra van, visszatértek Jeruzsálemben. Amint megérkeztek, fölmentek az emeleti terembe,

ahol együtt szoktak lenni: Péter és János, Jakab és András, Fülöp és Tamás, Bertalan és Máté, Alfeus fia, Jakab, a buzgó Simon és Jakab testvére, Júdás.

ApCsel 1,3-14

Elmélkedés

Jézus meghagyta, hogy apostolai maradjanak Jeruzsálemben, amíg el nem árasztja őket a Szentlélek. Jézus ugyanis nem vízzel keresztel, mint János, hanem a Szentlélek tüzével, és nemcsak az apostolokat, hanem mindenkit. Keresztségünkben bennünket is betöltött a Szentlélek, akit akkor buzgó imádsággal, Máriával együtt vártak az apostolok. De tudták azt ők is, hogy a Szentlélek addig maradhat bennünk, amíg szándékos, súlyos bűnnel el nem üzzük magunkból. Addig azonban bennünk van. De ő nagyon finom lélek. Nem parancsol, nem gorombáskodik, csak irányít, erősít. Hívogatnunk, szólongatnunk kell tehát: „Jöjj, Szentlélek Isten”. Jóban kell lennünk vele. Ne felejtsük, hogy mi, krisztusiak, valóban testből, lélekből, és Szentlélekből állunk! Micsoda örömforrás ez!

Jézusom, nagyon akarok örülni ennek!

14. állomás:

A föltámadt Krisztus elküldi a Szentléleket

Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged.

Mert feltámadásod által megváltottad a világot.

Amikor elérkezett pünkösdi napja, ugyanazon a helyen mindenki együtt voltak. Egyszerre olyan zúgás támadt az égből, mintha csak heves szélvész közeledett volna, és egészen betöltötte a házat, ahol egybegyűltek. Majd lángnyeltek lobbantak, és szétoszolva leereszkedtek mindenkiükre. Mindannyukat eltöltötte a Szentlélek, és különböző nyelveken kezdtek beszálni, úgy, ahogy a Lélek szóllásra indította őket. Ez idő tájt vallásos férfiak tartózkodtak Jeruzsálemben, az ég alatt minden népből. Amikor ez a zúgás támadt, nagy tömeg verődött össze. Nagy volt a megdöbbensége, mert mindenki a saját nyelvén hallotta, amint beszéltek. Nagy meglepetésükben csodálkozva kérdezgették: „Hát nem mind galileaiak, akik itt beszélnek? Hogyan hallja akkor őket mindenki a saját nyelvén? Mi pártusok, médek, elamiták és Mezopotámiának, Judeának, Kappadóciának, Pontusznak, Ázsiának, Frigiának, Pamiliának, Egyiptomnak és Libia Cirene körüli részének lakói, a Rómából való zarándokok, zsidók és prozeliták, krétaik és arabok: halljuk, hogy a mi nyelvünkön hirdetik Isten nagy tetteit.”

ApCsel 2,1-12

Elmélkedés

Már az utolsó vacsorán megígérte Jézus és a föltámadása után is megismételte azt, hogy akkor fog megszületni az ő egyháza, amikor Pünkösdi napján betölти a Szentlélek az apostolokat. Ezzel óriási változást idézve elő mélyen a szívükben. Gondoljuk csak meg: a Jézust megtagadni képes Péter a Szentlélek erejével úgy beszél, az ötven nappal előtte „feszítsd meg”-et kiáltó tömegnek, hogy az „élet szerzőjét öltétek meg”. Olyan szuggesztíven modja, hogy a tömeg csak azt meri kérdezni: akkor most mit tegyünk, testvérek? Péter határozottan válaszol: Higgyetek Jézus Krisztusban, keresztelkedjetek meg, akkor Ti is megkapjátok a Szentlélek ajándékát! Ez persze a megváltó Krisztus ajándéka. Ő küldi nekünk, mindenkit! Testvéreim! Higgyük rendületlenül, hogy a Szentlélek kegyelme éltet és tesz boldoggá minket is!

Könyörgés

Mennyei Atyánk, a Te szent Fiad, a mi urunk Jézus Krisztus feltámadásával megörvendeztette a világot. Ezzel valósult meg számunkra irgalmas szereteted nagy műve, a megváltás. Most amikor az Öröm útját végigjártuk, arra kérünk, hogy megváltónk édesanyja, a boldogságos Szűz Mária közbenjárására add meg nekünk is, hogy már itt a földön megízleljük az örök élet boldogságát, s életünk végén eljussunk Tehozzád. Krisztus a mi Urunk által. Ámen!

1. Di - cső - ült helye - ken, mennye - i pa - radicsom - ban
 2. Áld - já - tok az U - rat kik csak őné - ki szolgál - tok.
 3. Di - csé - ret, dicső - ség, tiszte - ség és há-la - a - dás.

a - kik vi - gadoz - tok véghetetlen boldogság - ban
 Ár - tat - lan ruhá - ban tündöklő sok karangya - lok.
 A szen - tek u-rá - nak lé- gyen örök magasz - ta - lás.

vagytok meg - ú - jult ál - lapotban; az Úrnak ne - vét
 Te is Nap és Hold és csilla - gok: va - lakik é - gi
 Ki - ben soha nin - csen válto - zás, vagy i - géret - től

é - nekszóban no dicsérjé - tek vi - gasság - ban.
 tűz - zel bír - tok, fel - szóval ő - tet ki - ált - sá - tok!
 meg - hanyatlás. Tő - le fejünk - re szálljon ál - dás!

A közösség ereje (az adományozók névsora)

Ábrahám Katalin, dr	Dutka Judit	Haidegger Tamás
Adamis Géza	Edit, Ágnes, Gábor	Halmos Ilona
Adamis Krisztina	Egry Zsuzsa	Harsányi József
Adamisné Szánthó Judit	Eiles Károly	Hatvani József
Ágostházy család	Elő Erika	Hauser család
Albert Éva	Entz László, dr	Hegedűs Béla és családja
Asztalosné	Entz Géza	Heinrich Ferenc
Fekete Katalin	Erődi-Harrach Béla, dr és	Hering Béláné
Balogh Lászlóné	Adrienn	Herold Győző
Balyó Károly	Éry Gábor	Hideg György
Bánki Erzsébet	Faigl Ilona, dr	Holényiné
Baranyainé	Fárizs Lajosné	Koronghy Erika
Tutschek Andrea	Farkas Andrásné, dr	Homo Futurum
Barcza Tiborné	Farkas Dezsőné	Pedagógiai
Bedő Anna	Farkas Zita, dr	Fejlesztő Bt.
Begovits István	Farkasné	Hornoh Lászlóné, dr
Benke Mária Magdolna	Dobos Krisztina	Horog család
Benkő Jánosné	Fazekas Beatrix	Horváth Ágnes
Berlász Piroska	Fekete Jenő György	Horváth Ernő
Bézi Erzsébet, dr	Fekete Józsefné, dr	Horváth Józsefné
Bidló Gábor, dr	Feller Antal	Horváth Ottó
Bodolay Gyuláné	Ferenczi Józsefné	Horváth Ottóné
Bojta Cecília	Fodor Zsolt	Hoyos Áron
Borda Gáborné	Fövényi Istvánné	Hranecz Sándorné
Boros László	Fülöp Ákos János	Humayer Károly
Borsodi család	Fülöpp Róbert	Iara család
Borsodi Mária	Füzes Elekné	Ilésty Györgyné
Brokés Ágnes	Gaál Károlyné	Institóris Györgyné
Brokés jótékonyság	Gajdoch Tibor	Isoó Gyuláné
Bújjdosó Ferencné, dr	Gál Gáborné	Istenes Ildikó
Büki György	Gál Józsefné	Jakkel Ottó, dr
Czifra Jánosné	Gál Tibor, dr	Jancsó Katalin
Cselényi Lászlóné	Galambos Lászlóné, dr	Jekelfalusy Gáborné, dr
Cseffalvay Mária	Gálné Palágyi Erzsébet	Juhász Klára
Cserkúti József	Gallyas László	Juhász Melinda
Csírszka család	Gedeon József, dr	Juhász Miklósné, dr
Csuri Zoltánné	Gombos Miklósné, dr	Juhász Sándor, dr és
Dalkó Jánosné	Gombos Miklósné, dr	Zsófia
Damenijáné, dr Almási Erzsébet	Göndöcs Margit, dr	Kádár Irén
Demény Sándorné, övv	Grabovszky Kamill	Kajtár Márton
Dencsik László	Gschwendtner család	Kalabay László, dr
Dévényi Lajos	Gulyás Kálmánné	Kállay Emil SchP, dr
Domonkos Imrénné	Győry Jánosné	Kállay József
Domonkos Mária	Gyurgyik Péterné	Kalmár Istvánné
	Hadicsay Gáborné, dr	Karácsonyi Margit

Karsay Károlyné	Logodi Katalin	Németh Szilvia
Kaszás Dóra	Lovas Györgyné	Nobilis Kornél
Kaszás Szabolcs	Luchterhand család	Noëll Józsefné
Katona János	Major Gyula és felesége	Nógrádi Áron
Kázmér család	Major Mária	Nyíró Mária
Kelemen Zoltánné	Major Péter és Gyöngyi	Olah Veronika
Keresztfalvi család	Márialigeti Kati	Paál Ákos
Keresei Žsoltné	Márki Judit	Pajtás András és családja
Kerti Józsefné	Martin Gábor	Pál Hajnalka
Kintzly Béláné	Martinné Staszny Éva	Pál László
Király László	Maschl Ildikó	Pál László Sándor
Kiss család	Mátrai Miklós	Palágyi Jánosné
Kiss Júlia	Mátyási Mária	Pálos Jenő és Mária
Kiss Rita, dr	Megyeri Szilvi	Pálosi Lászlóné, övv.
Kiss Sándorné	Menyhárt Józsefné	Pápai Gyula és felesége
Kissné Tavasz	Mezőfi Tiborné	Papp Erika
Marianna, dr	Mészáros család	Parádi Gyula, dr
Klopló Jánosné	Meskó Orsolya	Párdányi Teodóra
Klopp Gáborné, dr	Méri Tamás	Parditka Gábor
Kocsis Katalin	Mihájlovits Pálné, dr	Pataki Imre
Komáromi Éva	Moldoványi Cecilia	Pataky Tibor
Komécny Éva	Moldoványi család	Pék Edit
Komondy család	Moldoványi Judit	Perjés Andrea
Kontor Andrea, dr	Molnár Ferencné	Perjés Istvánné
Kontra család	Molnár György	Pfisztner Nándorné
Kontz Angyalka	Molnár Zoltán, dr	Piber Mária
Koronghy Elemér	Molnárné Vécsei Éva	Pogány Petra
Kórus	Monostori Rezsóné	Polna Valéria
Kovács Ádám	Mosonyi Györgyné	Pomeisl András József
Kovács Ferencné	Mosonyi Györgyné	Porhajas László
Kovács Helga	Muhits Tamásné	Porubszky Éva
Kovács Károlyné	Murvai Sándorné	Potásy Jánosné
Kovács Lajosné	Musza Istvánné	Pozsga József
Kovács Lóránt	Müller György	Pöhl Tamásné
Kovács Márta	Müller Rezső	Prekker László
Köch Gyuláné	Müller Zsófia	Prékopa András, dr
Kővári Győzőné	Nagy A. Kata	Pulai Gabriella
Kriszka Barbara	Nagy Ernő és családja	Pulai Veronika
Kriszka Réka	Nagy Ervinné	Pusztai Mária
Krisztel Imre	Nagy Jusztina	Rácz Ferencné
Krizsán Dávid	Nagy Lajosné, övv.	Radeczky Géza, dr és
Kurucz Csilla és Zoltán	Nagy Lászlóné,	családja
Láng Tivadarné	Franciska, dr	Radics Lászlóné
Lassu Béla	Nagy Tiborné	Radványi Mária
László Ágota	Nagypál Béláné	Rajcsányi Lajosné, dr
Leitlébenné	Nagypál Károlyné	Rátkai család
Bokor Mária	Németh Ardienn	Rauschenberger Rita
Lengyel Balázs és	Németh Ardienn, dr	Rauscher Józsefné
családja	Németh József és családja	Reiner Endréne
Légár Erzsébet	Németh Márta	Romhányi Beatrix

Romhányi György	Szegvári Irén és Lajos	Turza Zsolt
Rozványi Balázs	Szekres Gizella, dr	Tutschek Józsefné
Rozs Júlianna	Szekszárdi József	Tűri Istvánné
Sánchi Ferenc	Szentimrevárosi	Udvarhelyi Zsuzsanna
Sándorfi Mária	Egyesület	Ughy Jenőné
Sánta Ernőné	Szepesy Béla és felesége	Ujfalussy család
Sári Istvánné	Szíjártó Jánosné	Urbányi Zoltán
Sárközyné, dr	Szilágyi Andrea, dr	Ürge Dezsőné
Scholtz Gyuláné	Szilágyi Ildikó	Vágó Veronika
Scholtz Róbertné	Szilágyi Ildikó	Vajda Sándor
Serfőző Sándor	Sziráki-Pénzes család	Valkó Miklós
Sibalszky Mária	Szittner Antalné, dr	Válóczy Mária
Sinkó Imréne	Szladovics Dezső	Vándorffy Kálmán, dr és felesége
Skolik Lászlóné	Szollát Klára	Várbiró Soltné
Skultéty Istvánné	Szolláth Sándorné	Várbiró Szabolcs
Somfai Rózsa	Szomdits Anikó	Tamás, dr
Soós Lajos	Szontagh Pálné	Varga család
Soós Tamás	Szőkefalvi-Nagy	Varga Dorottya és András
Stipkovits István	Zsuzsanna, dr	Varga Lászlóné, dr
Stipkovits Istvánné	Szönyi Tibor	Varga Orsolya
Stumpf Jánosné, dr	Szörényi Istvánné	Várhelyi Ferenc
Süle család	Szuham Eszter	Vattamány Viktória
Süveges Antal és Edit	Szűcs Endre	Végh János
Szabó Attiláné	Szűcs Katalin	Vejkey Imre, dr és családjá
Szabó Borbála	Szűcs László	Viczing Erzsébet
Szabó Eszter és családja	Tarnai István	Vira Györgyné
Szabó István	Tarnai Istvánné	Virághalmy Judit
Szabó Istvánné	Tasnády Istvánné	Vízvárdy Endre
Szabó Józsefné	Tavaszy Lászlóné	Vizsnyicai Lászlóné
Szabó László, dr	Tél Tamás, dr	Vukman Nándorné
Szabó Lászlóné	Télási-Szatmári házaspár	Wilde György, dr
Kondray Mária, dr	Temesváry Katalin	Wilde Györgyné, dr
Szalai család	Tevely Erzsébet	Witnerné
Szalay Imréne	Tevely Thyra	Molnár Erzsébet, dr
Szalmayné	Till Gabriella, dr	Zádor Józsefné
Unghváry Andrea, dr	Tímár István	Zádory Krisztina, dr
Szász György és felesége	Timlés család	Zaránd Attila
Szathmáry Gábor, dr	Tóth Gergely	Zilcz Györgyné
Szautner család	Tóth Istvánné	
Széchenyi Kinga	Török Tamás	
Szécsényi Rezsőné	Turcsányi Bálintné	